

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL E. K. 2016-03-30 SKUNDO**

2016 m. birželio 1 d. Nr. S-115 (7-69/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršeliienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojais nedalyvaujant

Jūratei Dalmantaitei
R. M.

2016 m. gegužės 10 d. posėdyje išnagrinėjusi E. K. (toliau – Pareiškėja) 2016-03-30 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2016-03-10 sprendimo Nr. 331A-20123, n u s t a t ė:

Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 straipsniu, mokesčių įstatymais, Mokesčio ir baudos už administracinį teisės pažeidimą permokos (skirtumo) įskaitymo taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. 1A-186 „Dėl mokesčio ir baudos už administracinį teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo)“, ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2016-02-18 prašymą, ginčijamu 2016-03-10 sprendimu Nr. 331A-20123 nusprendė negrąžinti 2670,36 Eur prašomos sumos, nurodydama, kad pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) skirtumo susidarymo pagrįstumo nustatymui nepateikti 0 proc. PVM tarifo taikymo pagrįstumą patvirtinantys dokumentai (vadovaujantis MAĮ 87 straipsniu ir Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 91 straipsnio 1 dalimi).

Pareiškėja 2016-03-30 skunde nurodo, kad 2016-02-05 pateikė Šiaulių apskrities valstybinei mokesčių inspekcijai (toliau – Šiaulių AVMI) prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį teisės pažeidimą permoką (skirtumą). Pareiškėja nurodo, jog Šiaulių AVMI kreipėsi į Pareiškėją nurodydama pateikti papildomus dokumentus prašymo pagrįstumui patvirtinti. Pareiškėja nurodo šiuos dokumentus pateikusi elektroniniu būdu Inspekcijos nurodytais terminais. Pareiškėja pažymi, jog ūkininko veiklą vykdo apie metus, todėl pateikė visus turimus dokumentus, net ir tuos, kurių Inspekcija neprašė. Kitokių dokumentų Pareiškėja nurodo neturinti, todėl

teigia, jog iš jos yra reikalaujama dokumentų, kurie neegzistuoja. Pareiškėjai nesuprantama, kokius dar dokumentus ji privalo pateikti prašymo grąžinti PVM skirtumą pagrįstumui pagrįsti.

Pareiškėja skundu prašo įpareigoti Šiaulių AVMI iš naujo nagrinėti Pareiškėjos prašymą dėl PVM skirtumo grąžinimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog Pareiškėjos 2016-03-30 skundas tenkintinas, ginčijamas Inspekcijos 2016-03-10 sprendimas Nr. 331A-20123 naikintinas, Inspekcijai pavestina Pareiškėjos prašymą nagrinėti iš naujo.

Mokestinis ginčas kilo dėl Inspekcijos atsisakymo grąžinti Pareiškėjai 2670,36 Eur PVM skirtumą, motyvuojant tuo, kad PVM skirtumo susidarymo pagrįstumui nustatyti nepateikti 0 proc. PVM tarifo taikymo pagrįstumą patvirtinantys dokumentai.

Mokestinio ginčo bylos duomenimis, Pareiškėja *Mano VMI* portale pateikė 2016-02-18 prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą) Nr. (17.16-40)GES-70049, kuriame nurodytas grąžinimo pagrindas 06 – grąžintina PVM skirtumo likučio, susidariusio iki kalendorinio pusmečio pabaigos, suma, mokestinis laikotarpis – nuo 2015-07-01 iki 2015-12-31, suma – 2670,36 Eur. Įvertinusi pateiktos PVM deklaracijos duomenis už 2015 m. II pusmetį, Inspekcija nustatė, kad nagrinėjamo laikotarpio PVM deklaracijoje deklaruota 2697 Eur atskaitomo pirkimo PVM, 1184 Eur Europos Bendrijos PVM mokėtojams patiektų prekių, apmokestinamų 0 proc. PVM tarifu, suma, 1518 Eur importo PVM.

Šiaulių AVMI el. paštu pateiktame 2016-04-08 paaiškinime pažymėjo, kad Pareiškėja, kaip ūkininkė, prašymą grąžinti PVM skirtumą teikė pirmą kartą, ūkis įregistruotas 2014-05-13, įregistruota veikla – švelniakailių žvėrelių auginimas, į PVM mokėtojų registrą Pareiškėja įregistruota 2014-08-11. Inspekcijos duomenų bazės *MAIS_Apskaita* 2016-02-25 duomenimis, Pareiškėja už prašyme nurodytą mokestinį laikotarpį turėjo 2697 Eur PVM skirtumą.

Pareiškėjai *Mano VMI* portale pateiktas 2016-02-25 pranešimas Nr. (171.17-40)RES-37194 dėl papildomų dokumentų / duomenų pateikimo, kuriuo prašoma iki 2016-03-03 pateikti papildomus dokumentus, reikalingus Pareiškėjos prašymui nagrinėti. Kadangi PVM deklaracijoje nurodyta, jog analizuojamu laikotarpiu buvo vykdomi 0 proc. PVM tarifu apmokestinami tiekimai, prašyta pateikti šiuos pardavimus pagrindžiančius dokumentus. Pareiškėja 2016-03-03 el. laišku persiuntė dokumentų kopijas ir aprašymą, kuriame nurodė, kad pateikti ūkyje naudojamo ilgalaikio turto sąrašo likutinėmis vertėmis 2015-12-31 negali, teikia kitų turimų dokumentų kopijas: išrašomų sąskaitų faktūrų registro, ūkinių gyvūnų apskaitos žurnalo, gautų PVM sąskaitų faktūrų registro už laikotarpį nuo 2015-12-05 iki 2016-02-26, 2015-08-21 sąskaitos (*Invoice*) iš (duomenys neskelbtini). Įvertinus Pareiškėjos pateiktus dokumentus, Pareiškėja 2016-03-03 raštu Nr. (17.17-40)RES-41391 paprašyta iki 2016-03-07 pateikti papildomus dokumentus: ūkyje naudojamo ilgalaikio turto sąrašą likutinėmis vertėmis 2015-12-31, 2015 m. II p. pardavimų suvestinę, pirkimų PVM sąskaitų faktūrų kopijas, 0 proc. PVM tarifo taikymo pagrįstumą įrodančius dokumentus (kad prekės išgabentos iš Lietuvos: prekių pakavimo dokumentus, prekių gabenimo dokumentus, pavyzdžiui, prekių gabenimo važtaraštį, patvirtintą prekių gavėjo spaudais ir parašais, Pareiškėjos išrašytas PVM sąskaitas faktūras. Pareiškėja 2016-03-08 el. paštu atsiuntė dokumentų – pirkimo PVM sąskaitų faktūrų už prašyme nurodytą laikotarpį – kopijas.

Inspekcija, konstatavusi, jog 0 proc. PVM tarifo pagrįstumą įrodantys dokumentai bei prašomas pateikti ilgalaikio turto sąrašas likutinėmis vertėmis nebuvo pateikti bei vadovaudamasi MAĮ 87 straipsniu ir PVMĮ 91 straipsnio 1 dalimi, 2016-03-10 priėmė ginčijamą sprendimą negrąžinti 2670,36 Eur PVM skirtumo.

Pareiškėjai 2016-03-14 klasikiniu paštu išsiųstas skundžiamas sprendimas. Pareiškėja *Mano VMI* portale 2016-03-14 susipažinusi su minėtu sprendimu, 2016-03-14 el. laišku pateikė jos vertinimu 0 proc. PVM tarifo taikymo pagrįstumą patvirtinančius dokumentus – tarptautinio gabenimo važtaraščio, 2015-04-10 sąskaitos *Proforma invoice* ir pakavimo lapo kopijas.

Komisija, susipažinusi su ginčo medžiaga, pažymi, kad Pareiškėjos naujai pateikti dokumentai (tarptautinio gabenimo važtaraštis, 2015-04-10 sąskaita *Proforma invoice*, pakavimo lapas) gali turėti įtakos sprendžiant, ar Pareiškėja pagrįstai taikė 0 proc. PVM tarifą. Kaip matyti iš ginčo medžiagos, Pareiškėja šiuos dokumentus Inspekcijai pateikė 2016-03-14, t. y. jau po skundžiamo Inspekcijos sprendimo priėmimo (2016-03-10). Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjai pateikus dokumentus, galinčius turėti įtakos PVM skirtumo susidarymui pagrįsti, Pareiškėjos prašymo pagrįstumas yra vertintinas atsižvelgiant į papildomai pateiktus dokumentus.

Pažymėtina, kad Komisija gali perduoti skundą Inspekcijai nagrinėti iš naujo vadovaudamasi MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punkto nuostatomis. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2008-02-14 nutartyje adm. b. A-438-163/2008 ir 2009-05-04 nutartyje adm. b. A-438-563/2009 aiškindamas minėtos teisės normos turinį nurodė, kad MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punkte nustatyta elgesio taisyklė, leidžianti Komisijai perduoti skundą Inspekcijai nagrinėti iš naujo, yra tinkamai pritaikoma tik tuomet, kai tokiam sprendimui priimti egzistuoja teisinis pagrindas. Paprastai toks pagrindas atsiranda, kai yra nustatomos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios trukdo priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo. Taigi, MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punkto nuostatų taikymas ir skundo perdavimas nagrinėti iš naujo yra galimas tik tais atvejais, kai būtina atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokestinio ginčo, pašalinimu. Šios nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir Komisijai nagrinėjant mokesčių mokėtojų skundus dėl Inspekcijos sprendimų grąžinti / įskaityti mokesčio permoką ar skirtumą.

Kadangi nagrinėjamu atveju Pareiškėja po skundžiamo sprendimo priėmimo pateikė papildomų dokumentų, kurių mokesčių administratorius neturėjo galimybės įvertinti priimdamas skundžiamą sprendimą, Komisija konstatuoja, jog Pareiškėjos skundas tenkintinas, o Inspekcijos 2016-03-10 sprendimas Nr. 331A-20123 naikinamas pavedant Inspekcijai Pareiškėjos deklaruoto PVM skirtumo grąžinimo klausimą nagrinėti iš naujo.

Šiaulių AVMI el. paštu pateiktame 2016-04-08 paaiškinime taip pat pažymėjo, kad atliekant naujo PVM mokėtojo poregistracinę kontrolę Pareiškėjos atžvilgiu 2015-03-03 buvo inicijuotas operatyvus patikrinimas, kuriuo siekta įsitikinti, ar įregistruota ekonominė veikla – švelniakailių žvėrelių auginimas – realiai vykdoma. Operatyvaus patikrinimo metu 2015-04-04 nuvykus į Pareiškėjos ūkį (duomenys neskelbtini), Pareiškėjai pagal 2015-03-26 įgaliojimą atstovavo S. K., kuris nesuteikė galimybės atlikti ūkio vizitavimo, nenurodytos patalpos, kuriose numatoma laikyti ar yra laikomi švelniakailiai žvėreliai, nepateikta informacijos apie numatomus įsigyti ar įsigytus žvėrelius, įsigytas ar numatomas įsigyti priemones, paslaugas, įrenginius, medžiagas, būtinas ekonominei veiklai vykdyti (2015-04-10 OP ataskaita Nr. FR0760-4337). Šias aplinkybes Komisijos posėdyje akcentavo ir Inspekcijos atstovas.

Komisija pažymi, jog sprendimo priėmimo metu Inspekcija Pareiškėjos veiklos vykdymo klausimo nekėlė, Pareiškėja mokesčio skirtumo susidarymo laikotarpiu buvo įregistruota PVM mokėtoja, o ginčijamu sprendimu Pareiškėjai nuspręsta negrąžinti PVM skirtumo motyvuojant tuo, kad PVM skirtumo susidarymo pagrįstumui nustatyti nebuvo pateikti 0 proc. PVM tarifo taikymo pagrįstumą patvirtinantys dokumentai (pagal PVMĮ 91 straipsnio 1 dalį). Atsižvelgiant į tai, šiuo Komisijos sprendimu pasisakytina dėl

skundo dalyko ir ginčijamo sprendimo turinio – reikalingų dokumentų pateikimo, o Pareiškėjos veiklos vykdymo klausimas nėra šio mokestinio ginčo dalykas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Inspekcijos 2016-03-10 sprendimą Nr. 331A-20123 ir perduoti Pareiškėjos 2016-02-18 prašymą Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Mokesčių administravimo įstatymo 164 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Lina Vosyliene